

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. Видин, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, V СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даниел Ив. Цветков

при участието на секретаря М.Г.Л.
като разглежда докладваното от Даниел Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20241320200028 по описа за 2024 година

Производството е по чл.59 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано по подадена в срок жалба от **„К.К.М.“ ЕАД със седалище и адрес на управление гр.С., р-н „И.“, ж.к „С.Т.“, ул. „З.м.“ №15, вх.Г, ет.6, представлявано по делото от адв. П. С. П. от САК**, против наказателно постановление № **К-003703/18.12.2023г.** на Директора в Комисия за защита на потребителите, Регионална Дирекция за областите Монтана, Видин и Враца, към ГД „Контрол на пазара” при КЗП, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3000 лева, на основание чл. 45, ал.1 от Закона за потребителския кредит/ЗПК/, във вр. с извършено нарушение на чл. 5, ал.2, от същия закон.

В с.з. жалбоподателят не изпраща представител, като в постъпила молба от адв. П. се излагат съображения навеждащи за незаконосъобразност и необоснованост на НП . Поддържа се още, че неправилно е определено наказанието от страна на АНО, предвид на неточната квалификация на нарушената правна норма.Иска се отмяната на процесното НП. Развива се и теза за допуснати проц. пропуски при съставянето на АУАН.

Въззиваемата страна редовно призовани, не изпращат представител,

изпратено е от тяхна страна писмено становище в което се навеждат съображения за обоснованост, правилност и законосъобразност на НП. Моли се съда да потвърди същото, като се претендират и разноски за юрисконсулт..

Районният съд, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във вр. с чл. 320 от НПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните правни съображения:

Жалбоподателят извършва дейност свързана с кредитиране в обект намира се в гр.Видин, ул. „Търговска“ №1, като предоставя бързи потребителски кредити.

На 20.04.2023 г. била извършена проверка от служители при КЗП – РД – Видин, Монтана и Враца в офиса на дружеството. По време на проверката длъжностното лице от КЗП- свид. С. Й. И., представяйки се за потребител, пожелал да получи информация за предоставяне на потребителски кредит в размер от 2000 лева за срок от 12 месеца, като служителят от офиса предоставил само устна информация касаеща условията за получаване на кредита, начина на отпускане на същия, както и на плащанията по него. Въпреки, че бил приканен от страна на свид. И. да предостави Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит, служителят отново не пожелал да предостави такъв, като заявил на И., че такъв формуляр се предоставял само с подписването на договора. В последствие, след като служителите на КЗП се представили в качеството им на контролен орган им била предоставена исканата информация под формата на СЕФ за потребителски кредит за 12 месеца, но не за исканата сума от 2000лв. а за сумата от 2240лв.

Във вр. с констатираното, свид. С. Й. И. приел, че в случая е налице извършено административно нарушение и на 06.07.2023 г. съставил АУАН в отсъствие на нарушителя на основание чл. 40, ал.2 от ЗАНН . Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено и процесното наказателно постановление с

което на жалбоподателя е наложено посоченото по-горе наказание .

Така възприетата от съда фактическа обстановка се потвърждава от показанията на разпитания актосъставител и доказателствата приложени по АНП.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че дружеството действително е извършило визираното в акта и в наказателното постановление административно нарушение, както от обективна, така и от субективна страна, по следните правни съображения:

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че дружеството-жалбоподател има качеството "кредитор" по смисъла на чл. 9, ал.4 от ЗПК, доколкото се явява юридическо лице, което предоставя или обещава да предостави потребителски кредит в рамките на своята професионална или търговска дейност. Следователно е имало задължение съгласно разпоредбата на чл. 5, ал.1 от ЗПК, преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, да му предостави своевременно, съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит, като съгласно ал.2 на същия закон текст тази информация се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити.

От материалите по делото и по-конкретно от събраните в хода на производството гласни доказателства чрез разпита на свидетеля С. Й. И. се установява по безспорен начин, че към момента на извършване на проверката служителят в офиса не му е предоставило изискуемия се в такива случаи Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителския кредит, съобразно чл.5, ал.2 от ЗПК.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че дружеството-жалбоподател в качеството си на кредитор не е предоставило своевременно необходимата информация преди сключване на договор за потребителски кредит, във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити, с което е допуснало неизпълнение на задължението, визирано в разпоредбата на чл. 5,

ал.2 от ЗПК, във вр. с чл. 5, ал.1 от ЗПК.

От субективна страна, деянието е извършено виновно от страна на жалбоподателя.

Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал, съобразно санкционната норма на чл. 45, ал.1 от ЗПК, предвиждаща административно наказание "имуществена санкция" в размер от 3000 до 8000 лв. за еднолични търговци и юридически лица, допуснали нарушение на изрично посочени законови текстове, между които и на разпоредбата на чл. 5 от ЗПК. При индивидуализацията на наказанието, административно-наказващият орган се е съобразил с обстоятелствата, предвидени в разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и отчитайки тежестта на нарушението е наложил на дружеството имуществена санкция в минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 45, ал.1 от ЗПК, а именно "имуществена санкция" в размер на 3000 лева.

Според настоящия съдебен състав, АНО правилно е счел, че в конкретния случай не са налице условията за приложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че Законът за потребителския кредит охранява особен вид обществени отношения, като има за цел опазване интересите на потребителите и недопускане на въвеждането им в заблуждение. Нарушението е на просто формално извършване, поради което не е необходимо да са настъпили конкретни вредни последици от деянието. С оглед на изложеното, настоящата инстанция намира, че предвид характера на охраняваните обществени отношения и заложената от законодателя безусловна защита при упражняване правото на информация на потребителите, то в настоящия случай институтът на "маловажния случай" е неприложим.

От друга страна съдът не споделя становището на жалбоподателя, че фактическият състав на нарушението не бил изпълнен, както и че били допуснати проц. пропуски при съставянето на АУАН и НП, тъй като видно от приложените материали по делото АУАН и НП са издадени в съответствие със процесуалните правила, касаещи установяването и санкционирането на административни нарушения

В конкретния случай съдът счита, че Нарушената правна норма е правилно отнесена към санкционната такава, тъй като санкцията за

неправомерното поведение на жалбоподателя, описано в обстоятелствената част на наказателното постановление попада именно в тази хипотеза на закона. Наложено е наказание в предвидения минимален размер, поради и което за съдът не съществува правна възможност да променя неговия размер.

Предвид изложеното съдът намира, че нарушението е правилно установено и не са допуснати нарушения на процесуалните правила, както при съставянето на акта за установяване на административното нарушение, така и при съставяне на наказателното постановление- издадено е от компетентен орган в кръга на правомощията му, при спазването на законоустановения ред и срокове, поради което последното се явява законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Предвид горните съображения и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН Видинският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № **К-003703/18.12.2023** г. на Директора в Комисия за защита на потребителите, Регионална Дирекция за областите Монтана, Видин и Враца, към ГД „Контрол на пазара” при КЗП, с което на жалбоподателя **„К.К.М.“ ЕАД ЕИК : 202376220 със седалище и адрес на управление гр.С., р-н „И.“, ж.к „С.Т.“, ул. „З.м.“ №15, вх.Г, ет.6, представлявано по делото от адв. П. С. П. от САК** е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3000 лева, на основание чл. 45, ал.1 от Закона за потребителския кредит/ЗПК/, във вр. с извършено нарушение на чл. 5, ал.2, от Същия закон.

На основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН Съдът осъжда **„К.К.М.“ ЕАД –С. да заплати на Регионална Дирекция за областите Монтана, Видин и Враца, към ГД „Контрол на пазара” при КЗП сумата от 120 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.**

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от съобщението до страните пред Административен съд-гр. Видин.

Съдия при Районен съд – Видин: _____